

ἄφνιδα ἐπίρρ. Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄφνιδος ἢ κατὰ μεταπλασμόν ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀφνίδια.

Ἀφνίδια, ὁ ἰδ.: Ἀφνιδ' ἄφνιδα μοῦ ξετρυνώνει· μοῦ παρουσιάστηκε κττ.

ἀφνίδι τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀφνίδιος.

Αἰφνίδιον κακόν, αἰφνίδιος συμφορά: Νὰ τὸν εὔρη τ' ἀφνίδι! (ἀρά). Συνών. ἀφνίδιο (ἰδ. ἀφνίδιος 2).

ἀφνίδια ἐπίρρ. πολλαχ.

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. ἀφνίδια.

Αἰφνης, ἐξαίφνης: Ἀφνίδια φάνηκε πολλαχ. || Ἀσμ.

Ἀ βῶ καὶ γὰρ τὰ μάθια τση, μέσα λαλοῦν παιγνίδια,

τὸ νοῦ μου καὶ τὸ λοῖσμός μὲ πῆρασιν ἀφνίδια

Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. στ. 4759 (ἐκδ. JSchmitt) «ἐφανερώθησαν ἐκεῖνοι οἱ Φράγχοι ἀφνίδια». Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀπαξ 4, ἀρπάζω Α1 γ καὶ ἄφνου 1.

* **ἀφνιδιάζω**, μέσ. ἀφνιδιάζομαι ἀμάρτ. ἄφνιδιάζομαι Κίμωλ. Νάξ. Ρόδ. Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀφνίδια. Παρὰ Βλάχ. τύπ. φνιάζω. Πβ. καὶ μεσν. αἰφνιδιάζω.

1) Μὲ καταλαμβάνει αἰφνιδίως πόνος εἰς τὴν ράχιν ἢ τὴν ὀσφύν ἐκ διαστροφῆς Κίμωλ. Νάξ. Σκῦρ.: Πῆγα νὰ στυῦν τσαι ἄφνιδιάστ'κα (στυῦν = σκύνω) Σκῦρ. 2) Ἐκπλήσσομαι Μύκ.: Ἐφ'δ'ιδιάστ'κα ποῦ τὸν εἶδα. Συνών. ξαφνιάζομαι (ἰδ. ξαφνιάζω). 3) Πάσχω αἰφνίδιον κακόν Ρόδ.: Ἐφνιδιάστηκα καὶ τώρα δὲν ἤμπορῶ νὰ σηκωθῶ.

αἰφνιδίασμα τό, ἀμάρτ. ἄφνιδίασμα Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀφνιδιάζω.

Ἰσχυαλία ἐκ διαστροφῆς τῶν μυῶν: Ἐπαθα ἄφνιδίασμα τσαι δὲ μποροῦ νὰ σαλέψω ἀπ' τὸν πόνο τ'ς μέσης.

ἀφνίδιος ἐπίθ. πολλαχ. ἀφνίδιος πολλαχ. ἀχνούδιος Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. αἰφνίδιος ἢ κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιρρ. ἄφνω, ὅτε καὶ τοῦτο χαρακτηριστείον ὡς ἀρχ. ἀμάρτυρον.

1) Ἀπροσδόκητος, αἰφνίδιος ἐνθ. ἄν.: Αἰσχιστον κακὸ καὶ ἀφνίδιον! (ἐνν. νὰ σ' εὔρη. Ἀρά) Ἀμοργ. Καὶ κατὰ σύνταξιν προληπτικὴν: Ἐπέθαν' ἀχνούδιος (ἀπέθανεν αἰφνιδίως) Κεφαλλ. Συνών. ἀφόραχτος, ἄλλα συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀναπάντεχος 1. 2) Οὐδ. οὐς, αἰφνίδιος συμφορά, ἀπροσδόκητον κακόν Μύκ. κ.ά.: Τὸν βρήτσεν ἀφνίδιο Μύκ. Ὅπου νὰ σέ βρῇ ἀφνίδιο! (ἀρά) Νίσυρ. Συνών. ἀφνίδι, ἄλλα συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀξαφνιά.

ἄφνου ἐπίρρ. Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἄφου Νάξ. (Τρίποδ. κ.ά.) Ρόδ. Σύμ. ἄφου Νάξ. (Κορων.)

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. ἄφνου, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. ἄφνω.

1) Αἰφνης, ἀπροσδοκήτως ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἀφνου κατάφνου (ὅλως ἀπροσδοκήτως) Ἀπύρανθ. Ἀφου κατάφου (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κορων. Ρόδ. Σύμ. Συνών. ἀκράφνου, ἀφνίδα, ἄλλα συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀπαξ 4 καὶ ἀρπάζω Α1 γ. 2) Ἄνευ εὐλόγου ἀφορμῆς, ἄνευ αἰτίας, παραλόγως: Ἐχαλούσανε τσοὶ ἀθρώποι ἐτοὰ ἄφου κατάφου (ἐκ διηγ.) Νάξ. Τὸν ἐκαταπιάσθη ἄφου κατάφου Σύμ.

* **ἀφνούτσικα** ἐπίρρ. ἀφούτσικα Καπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀφνούτσικος.

Πολὺ γρήγορα, τάχιστα.

ἄφοβα ἐπίρρ. κοιν. καὶ Πόντ. (Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἄφουβα βόρ. ἰδιώμ. ἀνάφοβα Βιθυν. κ.ά. ἀνέφοβα Θράκ. (Καλαμ. Μυριόφ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄφοβος. Ἡ λ. καὶ μεσν. Πβ. Πικατ. Ρίμ. 179 (ἐκδ. GWagner σ. 229) «λοιπὸν μὲ θάρος ἄφοβα ἐσίμωσα κοντά του». Περί τῶν τύπων ἀνάφοβα, ἀνέφοβα ἰδ. ἀ- στερητ. 1 δ.

Χωρὶς φόβον, μὲ θάρος, μὲ τόλμην ἐνθ' ἄν.: Μιλῶ - περπατῶ ἄφοβα. Γυρίζει τὴ νύχτα ἄφοβα 'ς ἐρημίες. Κάνει τὴ δουλειά του ἄφοβα κοιν. || Φρ. Ἀφοβα ἐστάθα (δὲν ἐπιτοήθη) Τραπ. Χαλδ. Συνών. ἀνενητήρητα, ἀπόφοβα, ἀτρώμαχτα, ἀτρώμητα.

ἀφοβέριστος ἐπίθ. πολλαχ. ἀφουβέριστους ἐνιαχ. βόρ. ἰδιώμ. ἀφοῖριστος Μεγίστ. ἀφοβέριγος πολλαχ. ἀφουβέριγος πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *φοβεριστός < φοβερίζω. Τὸ ἀφοῖριστος κατ' ἀνομοιωτικὴν τροπὴν τοῦ εἰς ἰ παρὰ τὸ ο καθὼς καὶ ἀποδέλοιπος - ποῖλοιπος, τὸ αἶμα-τ' διμαν, φοβέρα-φοῖρα κττ. Ἰδ. NAnbriotis ἐν Ἀρχ. Θρακικ. Θησ. 6 (1937/40) 176.

1) Ὁ μὴ ἀπειλούμενος ἢ ἀπειληθεὶς ὑπὸ τινος πολλαχ.: Ἀφοβέριστα τὰ παιδιὰ δὲν ἤσυχάζουν Λεξ. Δημητρ. Δούλος ἀφοβέριστος δουλειὰ δὲν κάνει αὐτόθ. 2) Ὁ μὴ φοβούμενος, ἀτρόμητος, τολμηρὸς Ἡπ. Μεγίστ. — Λεξ. Δημητρ.: Παιδὶ ἀφοβέριγο Λεξ. Δημητρ. || Γνωμ. Περισσότερον ζοῦν οἱ φοβερισμένοι παρὰ οἱ ἀφοβέριστοι Ἡπ. Πρὸ πολλοὶ 'ναι - ν-οἱ ἀφοῖριστοι ἀπὸ τοὺς φοῖρισμένους Μεγίστ. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἄφοβος 1.

ἀφοβία ἡ, λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) ἀφοβίγια Πόντ. (Κερασ.) ἀφοβία κοιν. ἀφουβία βόρ. ἰδιώμ. ἀφοῖα Κύπρ. ἀναφοβία ἀμάρτ. ἀναφουβία Λέσβ. κ.ά. ἀνεφοβία Ἡπ. κ.ά. ἀνιφουβία Ἡπ. κ.ά.

Τὸ ἀρχ. οὐς. ἀφοβία. Περί τῶν τύπ. ἀναφοβία, ἀνεφοβία ἰδ. ἀ- στερητ. 1 δ.

Τὸ νὰ μὴ φοβῆται τις, θάρος, τόλμη ἐνθ' ἄν.: Ἐχει ἀφοβία ποῦ δὲ λέγεται. Μὲ τὴν ἀφοβία του τὰ κατάφερε κοιν. || Ποίημ.

Γύρισε 'ς τὴ μητέρα σου καὶ τρέξε 'ς τοὺς δικούς σου καὶ γλέντισε τὴ νεότη σου, χάρον τὴν ἀφοβία σου

ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ.² 19.

ἀφόβιστος ἐπίθ. Κέρκ. κ.ά. — Λεξ. Γαζ. (λ. ἀκαταπίτοητος) Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *φοβιστός < φοβίζω Ἀφοβος 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀφόβιστο παιδί Κέρκ. Ἀφόβιστο παλληκάρι Λεξ. Πρω.

ἀφοβόθεος ἐπίθ. ΙΠολυλ. Διηγ. 61 ἀφοόθεος Σύμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. φοβόθεος.

Ὁ μὴ φοβούμενος τὸν Θεόν, ἀνευλαβής, ἀσεβής. Συνών. ἀθεοτρομασμένος, ἀθεότρομος, ἀθεόφοβος 1, ἀντίθ. θεόφοβος, θεοφοβούμενος.

ἀφοβόκαρδος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄφοβος καὶ τοῦ οὐς. καρδιά.

Ὁ ἔχων καρδίαν ἄφοβον, γενναῖος. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἄφοβος 1.

ἄφοβος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) ἄφουβος βόρ. ἰδιώμ. ἄφος Κύπρ. Μεγίστ. ἀνέφοβος Θράκ. κ.ά.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἄφοβος.

1) Ὁ μὴ φοβούμενος, ὁ μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸν κίνδυνον, γενναῖος, τολμηρὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κο-

τύωρ. Οἶν. *Οφ. Τραπ. Χαλδ.): Ἀφοβος ἄντρας. Ἀφοβη γυναῖκα. Ἀφοβο παλληκάρι κοιν. || Φρ. Ἀφοος τοῦ Θεοῦ (ὁ μὴ φοβούμενος τὸν Θεὸν) Κύπρ. Μεγίστ. Τί ἔκανις, ἄφουβι τ' Θιοῦ Ἰμβρ. Συνών. ἀδείλιαστος, ἀνενητήρητος, ἀξύπαστος 1, ἀσκιαχτος 3, ἀτρόμαχτος, ἀτρόμητος, ἀτρομος, ἀφοβέριστος 2, ἀφόβιστος, ἀφοβόκαρδος, ἀντίθ. δειλός, φοβιτιστάρεις. 2) Ὁ μὴ προξενῶν φόβον, ἀκίνδυνος, ἀβλαβής Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Πόντ. (Κερασ.): Ἀφοβα λόγια Ἀρκαδ. Ἀφοβον γιαιτρικὸν Κερασ.

ἀφοδιὰ ἡ, Κέρκ. (Ἀργυραῖδ.) Παξ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἄμφοδον.

Αὐλή ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Τὸ σπῖνι σ' εἶν' ἡ Βενετιά κ' ἡ ἀφοδιά σ' ἡ Πόλι κι ἄντρας σου τὸ γαρίφαλο κ' ἐὸν τὸ περιβόλι.

Παξ.

ἀφοδούλλι τό, Παξ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. ἀφοδιὰ διὰ τῆς καταλ. -ούλλι. Μικρὰ αὐλή. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. αὐλάκι (Ι).

ἀφοδράριστος ἐπίθ. κοιν. ἀφουδράρ'στους βόρ. ἰδιώμ. ἀφοδράριστος σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *φοδραριστός <φοδράρω.

Ὁ μὴ ἔχων φόδραν, ἐσωτερικὸν ὑπόρραμα ἐνθ' ἄν.: Ἀφοδράριστο παλτὸ-σακκάκι κττ. Συνών. ἀστάρωτος, ἀσωντύμιαστος 1, ἀσωπάννιαστος.

***ἀφομοιάζω**, ἴθυμοιάζου Εὐβ. (Στρόπον.)

Πιθανώτατα ἐκ παλαιοῦ ἁμαρτ. ἀφομοιάζω ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ μεταγν. ὁμοιάζω. Ἰδ. ΒΦάβην ἐν Ἀθηνῶν 45 (1933) 341.

1) Θεωρῶ τινα ὁμοιον πρὸς ἄλλον, παρομοιάζω: Τ' θώμοιασα σὰν 'κεῖν', μὰ πάλ' δὲν τ'ς μίλ'σα. Συνών. σουσοσυμιάζω. 2) Ἀναγνωρίζω: Ἰγὼ οἱ 'θώμοιασα κι ἄς εἶχα νὰ οἱ ἰδοῦ κι ἀπὸν μικρὸ πιδί.

ἀφοντότε ἐπίρρ. Εὐβ. (Κύμ.) Ἡπ. Στερελλ. (Ἀμφ.) κ.ά.—Λεξ. Δημητρ. ἀφοντότες Ἡπ. Παξ. κ.ά.—Λεξ. Δημητρ. ἀφοντότι Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀφοντότις Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἴφοντότε Ἡπ. ἴφοντότες Ἡπ. ἴφοντότι Ἡπ. ἴφοντότις Ἡπ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀφόντα, δι' ὃ ἰδ. ἀφόταν, καὶ τότε κατὰ σύμφυσ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου, ἔκτοτε ἐνθ' ἄν.: Ἀφοντότε ἔχω νὰ τὸν ἰδῶ Ἀμφ. Ἀφοντότε ποῦ μαλώσαμε, δὲν τὸν ξαναεἶδα Λεξ. Δημητρ. Εἶναι πολλὰ χρόνια ἀφοντότες Ἡπ. Παξ. Ἀφοντότι ἔζησαν καλὰ κ' ἴφτυχισμένα (ἐκ παραμυθ.) Ἀδριανούπ. Συνών. ἀποτότε, *ἀφόντως.

***ἀφόντως** ἐπίρρ. ἀπόδως Ἀνδρ. Νάξ. ἀποντῶς Κίμωλ. ἀποδῶς Ἀνδρ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀφόντας, δι' ὃ ἰδ. ἀφόταν, καὶ ὡς.

Ἀφοντότε, ὃ ἰδ.: Ἀποδῶς παδρεῦτήνε, ἀνθρωπεύτηνε Ἀνδρ. Ἀποντῶς ἐμπήκανε οἱ καλοὶ ἄνθρωποι, καταλαγιάσανε οἱ κλέφτες Κίμωλ. Ἀπόδως εἶχε βαλμένο 'ς τὸ νοῦ τση τὸ γιαιτρό, δὲ δόνε καλόβλεπε [τὸν ἄδρα τση] (ἐκ διηγ.) Νάξ.

ἀφόρα ἡ, Μακεδ. ἀφορὰ Κύνθ. Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀφορίζω.

Ἀφορισμός: Φρ. Ἐχει ἀφορὰ καὶ κατάρα (εἶναι ἀφορισμένος καὶ κατηραμένος) Κύνθ. Ἀφορὰ ἔχουνε τὰ χέρια της κι ὅ,τι τσακώση τὸ τσακίζει Μάν. Ἀφόρα κι κατάρα Μακεδ.

ἀφόρασι ἡ, Κρήτ. ἀφόρεσι Κρήτ. ἀφόρισι Κρήτ. ἀφούας Σαμοθρ. ἴφώρας Ἀἰμν. ἐφόρεσι Κάρπ. ἴφωρεσι Ρόδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ὑφόρασις ἡ ἐκ τοῦ ρ. ἀφορῶ. Ὁ τύπ. ἀφόρεσι καὶ ἐν Ἑρωτοκρ. Ε 306 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) *γὰ μικρὴν ἀφόρεσι πολλὰ κακὸς ἐγίνη. Τὸ ἀφούας κατ' ἀποβολὴν τοῦ ρ καὶ ἀνομοιωτικὴν τροπὴν τοῦ τανουμένου ο εἰς ου παρὰ τὸ α καθὼς εἰς τὰ ἀ-γ(ό)ρ(α)σα-ἀγού(α)σα, φ(ό)ρ(α)-φ(ό)ρ(α), χ(ώ)ρ(α)-χ(ό)ρ(α) κττ. Ἰδ. NAndriotis ἐν Ἀρχ. Θρακικ. Θησ. 6 (1939/40) 159 κέξ. Παρὰ Βλάχ. τύτ. ἀφορασά.

Ἵπνοια, ὑποψία ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἀπ' ἀφόρεσι (καθ' ὑπόνοιαν, ὅχι ὀφθαλμοφανῶς, ὅχι ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως) Κρήτ. Πάω με τὴν ἀφόρεσι (συνών. τῇ προηγουμένῃ) αὐτόθ.

***ἀφορασιάρεις** ἐπίθ. ἀφορασάρεις Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀφόρασι καὶ τῆς καταλ. -ιάρεις.

Καχύποπτος.

ἀφόραχτα ἐπίρρ. Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀφόραχτος.

1) Ἀπροσδοκήτως, ἔξαφνα: Ἀφόραχτα ἔρπαξε τὰ μῆλα τῶ ἔφνε Ὁφ. Ἀφόραχτα ἐποίκαμε τὸν γάμον καὶ κἀνεῖναν κ' ἐκάλεσαμε Κερασ. Ἀφόραχτα ἐφάνθεν Κερασ. Χαλδ. Ἐλάγκειν ἀφόραχτα ἐμπροστά μ' καὶ ἐχπάραξε με (πήδησε ἄξαφνα ἐμπρὸς μου καὶ με τρώμαξε) Τραπ. Χαλδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀφνίδια.

ἀφόραχτος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀφοραχτός <ἀφοροῦμαι. Περὶ τῆς στερητ. σημασίας τοῦ ἀρκτικοῦ α διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου ἰδ. ἀ-στερητ. 2 α.

Ἀπροσδόκητος, αἰφνίδιος: Ἀφόραχτον ἔλαμαν. Ἀφόραχτος γάμος-θάνατος κττ. Συνών. ἀφνίδια 1.

ἀφορδακίδα ἡ, Ἀττικ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀφορδακός, δι' ὃ ἰδ. βάτραχος, καὶ τῆς καταλ. -ίδα. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 9 (1926) 444. Τὸ φυτὸν ἀβδελλόχορτο, ὃ ἰδ. [**]

ἀφόρεσι ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀφορίζω.

Νόσος προερχομένη ἐξ ἀρᾶς ἢ δυσμενείας ἱερωμένου ἢ ψυχορραγούντος συγγενοῦς καὶ φίλου.

ἀφόρετος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ. κ.ά.) ἀφόρετε Τσακων. ἀφόριτους βόρ. ἰδιώμ. ἀνφόρ'τους Θεσσ. ἀφόριγος σύνθηθ. ἀφόρ'γους βόρ. ἰδιώμ. ἀφόρεγος Κεφαλλ. Πελοπν. (Σουδεν. Τρίκκ.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) κ.ά. ἀφόρεος Παξ. ἀφόριος Ἀθ. Βιθυν. (Κατιρ.) Ζάκ. Θράκ. Κάρπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Γορτυν. Λακων. Λάστ. Μάν.) Σύμ. Χίος κ.ά. ἀφόριος Κάρπ. Κρήτ. κ.ά. ἀφόριους Θράκ. (Ἀδριανούπ. Διδυμότ.) Μακεδ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐπιθ. ἀφόρητος. Περὶ τοῦ τύπ. ἀνιφόρ'τους, ὃ ἐκ τοῦ ἁμαρτ. ἀνεφόρετος, ἰδ. ἀ-στερητ. 1 δ. Ὁ τύπ. ἀφόριγος κατὰ τὰ εἰς -γος ἐπίθετα, τὰ ὅποια ἀντιπαράκεινται εἰς τὰ εἰς -στος καὶ -χτος, οἷον ἀχόρταστος καὶ ἀχόρταγος, ἀφραχτος καὶ ἀφραγος κττ.

1) Ὁ μὴ φορεθεὶς, καινουργῆς, ἐπὶ ἐνδυμάτων ἐν γένει καὶ ὑποδημάτων κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.) Τσακων.: Ἀφόρετο παλτὸ-ροῦχο κττ. Ἀφόρετα παπούτσια. Ἀφόρετη φορεσιά. Ἀφόρετες κάλτσες κοιν. Ἀφόριγον ζουπούνα Κερασ. Ἀφόρια ναι ὅλη ἡ προῦκα τζη Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν.

